

Tadeusz Makiewicz

Teresin, pow. Bydgoszcz. Stan. 1

Informator Archeologiczny : badania 2, 131-132

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sondaż 60 powiększono do wykopu o wymiarach 10x10m. Odsłonięto tu dość znaczną część zniszczonej osady kultury pomorskiej, odkryto dwa paleniska kamienne oraz sporo fragmentów ceramiki kultury pomorskiej.

Odkrytą osadę, na podstawie zebranych fragmentów ceramiki, wstępnie można datować na wczesną epokę żelaza tj. V/IV wiek p.n.e. i wiązać ją z ludnością kultury pomorskiej. Prace badawcze będą kontynuowane w przyszłym roku.

SZCZECIN - Zamek

patrz wczesne średniowiecze

TERESIN, pow. Rydgoszcz

Muzeum Okręgowe w Toruniu

Stan. 1

Badania prowadzi? mgr Tadeusz Makiewicz. Finansowało Muzeum w Toruniu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z okresów halztackiego i lateńskiego.

Stanowisko leży na wzniesieniu położonym tuż obok drogi Slesin-Samsieczo, w odl. ok. 500 m od Szkoły Podstawowej w Michalinie, na granicy pól PGR Teresin i Samsieczo. Od kilku lat jest systematycznie niszczone przez intensywną eksploatację piasku. Zbadano obszar ok. 350 m², odkrywając 12 grobów, z tego trzy zniszczone oraz bruk kamienny o wymiarach 1,2 x 1,5 m bez śladów pochówku. Groby składały się z dość regularnej skrzyni kamiennej, prostokątnej, zbudowanej z dużych piaszczystych kamieni, umocnionych mniejszymi, od strony południowej zaś znajdowało się większe zgrupowanie kamieni, które utwierdzały skrzynię. Wewnątrz skrzyni wyłożonej

płaskimi kamieniami polnymi, znajdowały się naczynia /1-3/ zawierające starannie przemyte kości. Wymiary grobów wynosiły z reguły 1 x 1,5 m, większość ich leżała na osi NS. Wśród ceramiki większość stanowiły naczynia czernione, wygładzane, o baniastym brzuścu, z wysoką cylindryczną szyjką, zwężającą się ku górze, zdobione bogato na brzuścu ornamentem linii ciągłych lub złożonych z punktów, układających się w pasma lub tworzących trójkąty, wypełnione białą masą inkrustacyjną. Jedno z naczyń miało na szyjce umieszczone schematyczne wyobrażenie twarzy ludzkiej w postaci dwu półokrągłych uszu, nosa i oczu. Znalezione także kilka naczyń o kulistym kształcie brzuśca chropowatego, z niską cylindryczną szyjką, barwy brunatnoszarej, zdobione guskami w górnej części brzuśca. W kilku grobach wśród kości znaleziono dwie brązowe szpile z żabędziałą szyjką i fragment trzeciej, fragment brązowych szosyposyków, ułamków drutu brązowego skręconego spiralnie, przepalonych paciorków esklanych oraz jednego paciorka szklanego, kulistego, barwy sielonkawej.

Wszystkie naczynia posiadały przykrywkę: w przypadku smukłych naczyń czernionych były to przykrywki z zakładkami, również bogato zdobione, natomiast naczynia chropowate z guskami, nakryte były dość dużymi miseczkami barwy brunatno-szarej.

Część materiału ze względu na charakter ceramiki należy datować na końcową fazę młodszego okresu halastackiego i początek wczesnego okresu lateńskiego.

TRÓJCZYCE, pow. Przemyski

Muzeum Ziemi Przemyskiej
w Przemysku